

то, оудавдѣва слово то, и бѣва безплодно.

23 Я поствано то на добра чга земля, то е' онзи, който слыша слово то, и разумѣва го: който и принеси плодъ, и прави еднò стò. дрѣго шестдесать. дрѣго тридесать.

24 Дрѣга притча имъ предложй, и рече: оуподобисе царство то некесно на едннъ человекъ, който поствà добрò сѣме на нѣва та си:

25 И като спàваха челоуѣцъи те. дойдè адшманино мѣ. и поствà кжкòль низъ пшеница та, и шиде си.

26 И когáто порáсте травà та и сотвори плодъ, тогáва се пѣвиха и кжкòль то.

27 И шидоха работницъи те на онъи господаръ, и рекоха мѣ: господине, не поствà ли добрò сѣме на нѣва та си; ш дè прочее има кжкòль;

28 Я той имъ рече: адшманннъ человекъ е' направилъ товà, а работницъи те мѣ рекоха: искашъ ли прочее да идеме да ги исплѣвиме;

29 Я той имъ рече: не дѣйте, да не къ, като скѣкѣте кжкòль то, искѣвали и пшеница та.

30 Ѣставѣте да растàтъ и дѣте зàедно до жàгва

та, и когáто фàнатъ да жнàтъ. ще да речемъ на жатварете: соберѣте по напредъ кжкòль то, и свжрѣте ги въ снопѣ за да ги ижгори-ме: а пшеница та соберѣте въ житница та ми.

31 Дрѣга притча имъ предложй, и говореше: прилича царство то некесно на синапово зжрно, коѣто земà человекъ (нѣкой) и поствà го на нѣва та си:

32 Коѣто е' най мálко ш сички те сѣменà: а когáто порастè, къва по големо ш сички те зеленица: и къва дрѣво, шото дохòждатъ птицъи те некесны, и стоатъ по стѣкла та мѣ.

33 Дрѣга притча имъ рече: прилича царство то некесно на квасжтъ когòто земà еднà женà, и скрѣго въ три мѣры красно. до дè воскиснà сичко то.

34 Тѣа сички те говореше Исусъ съ притчи на народите, а безъ притча нишо имъ не говореше:

35 За да се испòлни речено то презъ прорòкатъ, който говори: щеда швòнримъ въ притчи оустà та си: и ще да ижвãднмъ онъа, шото са скрѣены ш создàние то на-свѣтжтъ.

36 Тогáва шставй народъи те Исусъ, и дойдè въ кжши: и ш идòха при него